

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ (Ορθόδοξη θρησκευτική παράδοση)



Το έθιμο των ημερών απαιτεί ένα γλυκό «τυχερό» παιχνίδι... την κοπή της Βασιλόπιτας. Πολλές συνταγές κυκλοφορούν, όμως όλες έχουν ένα βασικό συστατικό... το πολυπόθητο φλουρί! Πριν την κόψετε, διαβάστε την ιστορία της.

Η ιστορία της βασιλόπιτας, είναι μια ιστορία που συνέβηκε πριν από εκατοντάδες χρόνια, πριν από 1500 χρόνια περίπου, στην πόλη Καισαρεία της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία. Ο Μέγας Βασίλειος ήταν δεσπότης της Καισαρείας και ζούσε αρμονικά με τους συνανθρώπους του, με αγάπη, κατανόηση και αλληλοβοήθεια. Κάποια μέρα όμως, ένας αχόρταγος στρατηγός -τύραννος της περιοχής- ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης της Καισαρείας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη για να την κατακτήσει και να τη λεηλατήσει.

Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη. Ξημέρωσε η νέα μέρα και ο στρατηγός αποφασισμένος με το στρατό του περικύκλωσε αμέσως την Καισαρεία. Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει το Δεσπότη, ο οποίος βρισκόταν στο ναό και προσευχόταν. Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος στρατηγός απαίτησε το χρυσάφι της πόλης καθώς και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε στην πόλη. Ο Μέγας Βασίλειος απάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια, δεν είχαν να δώσουν τίποτε αξιόλογο στον άρπαγα στρατηγό. Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει πολύ μακριά από την πατρίδα του ή κι ακόμη μπορεί να τον σκοτώσει.

Οι χριστιανοί της Καισαρείας αγαπούσαν πολύ το Δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα σπίτια τους ότι χρυσαφικά είχαν και του τα πρόσφεραν, ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος στρατηγός κόντευε να σκάσει από το κακό του. Διέταξε αμέσως το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της πόλης. Ο Δεσπότης, ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο στρατηγό ότι χρυσαφικά είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, με το που ακούμπησε τα χέρια του πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα!

Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό στρατηγό και τους

δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο 'Άγιος Μερκούριος και στρατιώτες του οι άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισαρείας. Τότε όμως, ο δεσπότης της, ο Μέγας Βασίλειος, βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζυμώσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσαφικά.

Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισαρείας. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα τα χρυσαφικά της. Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι, η βασιλόπιτα. Έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου.

ΠΗΓΗ: PATHFINDER.GR

STORIA DELLA TORTA DI CAPODANNO VASSIOPITA (tradizione religiosa dell'ortodossia)

La tradizione per questi giorni richiede un gioco dolce e "fortunato" ... il taglio della Vassilopita. Circolano molte ricette, ma tutte hanno l'ingrediente chiave ... l'ambita monetina (medaglietta)!

Ma.....prima di tagliare la Vassilopita, leggete la sua storia.

La storia della torta di Capodanno (Vassilopita), ha inizio centinaia di anni fa, più di 1500, nella città di Cesarea di Cappadocia, in Asia Minore. Basilio il Grande era Vescovo di Cesarea e viveva in armonia con i suoi concittadini con amore, comprensione e reciproca assistenza. Un giorno però, un insaziabile generale – tiranno della zona – chiese di avere tutti i loro tesori, altrimenti avrebbe assediato la città per conquistarla e saccheggiarla.

Basilio il Grande pregò tutta la notte perché Dio salvasse la città.

Il nuovo giorno il generale determinato ad ottenere ciò che aveva chiesto circondò immediatamente la città di Cesarea con il suo esercito. Camminando con il suo entourage chiese di vedere il Vescovo, che era in chiesa e pregava. Con audacia e rabbia lo spietato generale pretese l'oro e tutti gli altri preziosi esistenti in città. Basilio il Grande rispose che la gente della città non aveva niente altro che fame e povertà, e non aveva nulla di rilevante da dare al estorcente generale. Il generale sentendo queste parole si arrabbiò ancora di più e minacciò Basilio il Grande: lo avrebbe allontanato dalla sua terra o avrebbe potuto anche ucciderlo.

I cristiani di Cesarea amavano molto il loro Vescovo e volevano aiutarlo, così raccolsero dalle loro case tutti i preziosi che avevano offrendoli al Vescovo, in modo che dandoli al crudele generale si sarebbero salvati. Nel frattempo,

l'impaziente generale sul punto di scoppiare dalla rabbia ordinò al suo esercito di attaccare l'inerte popolazione della città. Il Vescovo, Basilio il Grande, che voleva proteggere la sua città dopo aver pregato presentò al generale i preziosi raccolti in un forziere.

Ma nel momento in cui il generale andò ad aprire il forziere per agguantare i tesori, nel poggiare le mani sui preziosi avvenne il miracolo!

Tutti i presenti videro un lampo e subito dopo un brillante cavaliere che con il suo esercito si precipitò sul generale e i suoi. In poco tempo il malvagio generale e i suoi uomini scomparvero. Il brillante cavaliere altro non era che San Mercurio e i suoi soldati gli angeli che così salvarono la città di Cesarea.

Il Vescovo, Basilio il Grande, si trovò in difficoltà: avrebbe dovuto dividere i preziosi tra i cittadini e dividerli in modo tale cioè che ognuno riavesse ciò che era suo. Questo fu molto difficile. Basilio il Grande pregò Dio che lo illuminò. Invitò i diaconi e i suoi aiutanti e disse a loro di impastare pagnotte all'interno delle quali avrebbero messo dei preziosi.

Preparate le pagnotte le distribuì come una benedizione per i residenti della città di Cesarea. In un primo momento tutti rimasero perplessi, ma la loro sorpresa fu ancora maggiore quando ogni famiglia tagliando la pagnotta in mezzo trovò i propri preziosi.

La torta di Capodanno (Vassilopita) vuol ricordare la speciale pagnotta che aveva portato alle persone della città di Cesarea gioia e benedizione. Da allora anche noi facciamo la torta di Capodanno (Vassilopita), il primo giorno dell'anno, il giorno di San Basilio, con all'interno la moneta (το φλουρί, fiorino).

fonte: PATHFINDER.GR